

«عمومی» یعنی برای مردان یا برای مردان و زنان؟

گفت‌وگو با شهربانو امانی انگنه، عضو شورای شهر تهران

تهیه و تنظیم: آمنه شیرافکن

حداقلی نیز جا می‌مانند. شهربانو امانی فعال سیاسی اصلاح‌طلب است. او عضو پنجمین دوره شورای شهر تهران، مشاور رئیس سازمان حفاظت محیط زیست در امور زنان و نماینده اسبق مردم ارومیه در دوره‌های پنجم و ششم مجلس است.

خانم امانی، چه عواملی کیفیت زندگی را می‌سازند؟

جامعه و رویکرد خود افراد در ایجاد کیفیت زندگی مؤثر است. جامعه یعنی تمامی نهادهای توزیع‌کننده قدرت. گاهی این نهاد مجلس است که باید برای قانون‌گذاری اقدام کند و گاهی این نهادها شهرداری و وزارتخانه‌ها و سایر نهادهای حاضر در قدرت هستند. افراد هم در تعیین کیفیت زندگی مؤثرند. جامعه پویا همواره با شهروندان پویا و متقاضی به پیش می‌رود. منظورم در اینجا شهروند مطالبه‌گر است؛ شهروندی که به خودش حق می‌دهد به شهرداری منطقه زنگ بزند و جویای حق و حقوق شهروندی‌اش شود، مثلاً اینکه چرا فلان پارک به‌درستی تجهیز نشده یا فلان امکانات به‌برابر در ناحیه و منطقه توزیع نشده است. یعنی سواى ساختارهای قدرت، مثلاً شهرداری، شهروندان نیز باید مطالبه‌توأم با نظارتی برای بررسی سطح این کیفیت زندگی داشته باشند.

شهربانو امانی هم تجربه نمایندگی مجلس را در کارنامه دارد و هم فعالیت حزبی و سیاسی را. در انتخابات اخیر شوراهای شهر با فهرست اصلاح‌طلبان وارد شورا شد و حالا، پس از سال‌ها فعالیت در عرصه‌های سیاسی، در حوزه مدیریت شهری متمرکز شده است. بررسی کیفیت زندگی شهروندان و عوامل تعیین‌کننده آن محور گفت‌وگو است. او این روزها در مقام عضو شورای شهر در حوزه تقسیم امکانات شهری میان شهروندان حرف‌های تأمل‌برانگیزی می‌زند. ماجرا را صرفاً به زن و مرد تقسیم نمی‌کند. از فاصله طبقات اجتماعی برای بهره‌برداری از سطح کیفیت‌های متفاوت می‌گوید؛ از تلاش شهرداری و شورای شهر برای احیای دسترسی بازماندگان به امکانات شهری در مدیریت جدید؛ از اینکه باید با نگاه ویژه و همه‌جانبه‌ای به فکر زنان آسیب‌دیده، حاشیه‌نشین‌ها و دیگر گروه‌های طردشده از جامعه بود که اغلب در تعریف کیفیت زندگی از استانداردهای